

popra- pošast ni čisto nič obžalovala svojega hudodel-
 en. Pred sta, ampak kričala je: „Gut weg, der alte
 en; ali Lotter, war eh für nix!“
 rednika Župan Smole v Tržišu je tako hudi prvak,
 en vse da se niti besedice nemškega še ni pričul. Pred
 „odre- kratim je prišel neki višji gospod in ni našel
 ga, ko župana doma. Počakal je in ko pride Smole,
 vpraša ga gospod: „Wo waren Sie denn?“ Smole
 polomil pa se otrdeje: „I bit, war bajm Hauptfarer, hat
 Ta po- nicht kelbern kenen“. Mož je hotel povedati,
 v ka- da ni mogla župnikova krava teleta striti. O
 odarjev ti smola!

Nova poljedelska filijalka. Glavni odbor
 kmetijske družbe je dovolil, da se ustanovi v
 Dobrni poljedelska skupina (slično kakor v sv.
 Jurju ob južni železnici); končno dovolitev ima
 34. občni zbor.

Svojega otroka razirgati je hotel pijani po-
 sestnikov sin Alojz Trunk v Možgancih. Divjak
 bude sedel 6 mesecev, ker je tudi stari materi
 grozil. Sreča je Trunk navdušen klerikalec.

Boj v vodi. 24. p. m. je skočil neki delavec
 pri Bežigradu pri Celju v vodo, da bi si končal
 pošiljal življenje. Pismošoa Wretner je skočil za
 rke“ po njim, da bi ga rešil. V vodi se je vnel grozoviti
 v pred- boj. Kmalu bi se rešitelj s samomorilcem po-
 egoreca topil. Končno pa se mu je le posrečilo, rešiti
 čez huj- svoje in samomorilčevo življenje.

Dezertirja Jurij Arnuš od 87. infanterij-
 c o na- skega polka so vjeli pri Celju. Mož je 7. p. m.
 k njemu pobežal iz Pulja.

Krave so pohodile 22. p. posestnika Sker-
 vse pri- bota iz Koč na Pohorju. Mož se je peljal na
 n mi le vozu s 2 kravami, ki sta se splašili. Hotel jih
 . Ravno je vstaviti, ali padel je in kravi sta ga tako ra-
 popravek nili, da je kmalu potem umrl.

Detomorilka Wessiak v sv. Marku pri Ptuj
 iz kora- se je zdaj podala. Mrliča otroka so našli v
 oraral onemem gozdu.

aplano Ogenj. V Polenškaku je pogorela 2. t. hiša
 kovič je Aloja Toplaka. Škode je 6000 K; zavarovan
 ma, oča- je posestnik le za 1000 K. Obenem je zgo-
 omagorela popolnoma hiša g. Kranjca. Škode 2000 K.
 jo, kako žaljalo so baje otroci.

Iz Koroškega.

druzega „Mir“ je pač najumazanjši časnikarski
 istu. 23. talot, kar jih vidimo na Slovenskem. Tako podle
 Štajerca“ canje pač ne najdemo nikjer! „Mir“ se imenuje
 ne dobita canja, ali edini namen ji je, delati n e m i r,
 ni znore obrekovati poštene ljudi, križati poštena imena.
 istov. idil duhovniki so „uredniki“ te canje in duhov-
 vr za huj- niki imajo odgovornost za vse nesramno podiv-
 k temu janost te canje! To so politični švindlerji in
 sme tušalotje! Par dokazov: „Mir“ je pisal začasa dr-
 atkim se zavzoborskega razgovora o volilni pravici proti
 izključil krajnskim klerikalcem; — danes pa jim liže
 a družbe pete. „Mirovi“ voditelji dr. Brejc, monsignore
 že neko. Podgorc e t t u t i q u a n t i s o i m e n o v a l i p r e d m e z i t i ,
 takoj se urednike ljubljanskih klerikalnih listov laž-
 vje ušlanike in podivjane časnikarje, — danes delajo
 ovražniso temi lažniki skupno! „Mir“ ima toliko „pufa“,
 nane go- kakor tržaške barabe in bi bil že davno na
 smi. Po bobnu, ko bi se ga ne usmili ljubljanski kaplan-
 t devišketi. „Mirov“ urednik je moral javno požreti
 o, da s o b i t a n e , d a j e š v i n d l e r . „Mir“ je končno
 pet nje pobežnil iz Celovca v Ljubljano, — skrnil se je
 poročam za ljubljanske porotnike, ker dobro ve, da ga
 ne bude nikdo v Ljubljani tožil. Tak junak je
 Fihposn. „Mir“ in zato mu pustimo nesramno obreko-
 demo obnave naših ljudi, — kajti take falote tožiti, bi
 mo, da je bila neumnost. P a s j i b i č j e e d i n i o g o v o r n a
 da sm taka obrekovanja, kakor jih objavlja „spufana“
 uzati! Pčenja faliranih železniških uradnikov in zbesne-
 lih popov! Niti na misel nam ne pride, da bi

Rogaš opravil naš list našega in urednika napram
 deljo pre takim ljudem; pasji bič je edini odgovor! Tisti c
 e r k i d u h o v n i p a , k i s e n e s r a m u j e j o , p i s a r i t i v t a k o
 . Ako umazano canjo, ki zlorablja prižnico in spoved-
 kvi motnico v svoje smrdljive namene, ki izdajajo in
 tenje ves prodajajo svojo vero in svojega Boga, — ti po-
 blast, ki liknjajo prvaški duhovni bodo odgovarjali svoj
 to farški čas. Mi jim bomo odgovarjali le s pasjim
 bičom!

praznova **Volilni boj** postaja na Koroškem vedno bolj
 se je vin zanimiv. Naznanili smo že, da kandidiramo na-
 bit možna prednjaki prejšnjega poslanca g. Seifritza,
 udje tak ki si je pridobil že neovneljivih zaslug za svoj
 rja in žn okraj. Prvaški listi sicer že zdaj pljujejo na na-
 čer sta s tega moža, ali svobodno jim. Volilni boj se ne
 na in je bode izvojeval v zakotnih ljubljanskih časopisih,
 Ciganah marveč na bojišču. Seifritzu nasprotuje prvaški

kandidat Grafenauer. Mi vprašamo: ali je Gra-
 fenauer mož, ki bi zamogel zastopati ravno ta
 volilni okraj, ki združuje kmete in delavce?
 Ali ni prvaško-klerikalna stranka že davno do-
 kazala, da se ji gre edino za lastni žep? Rav-
 nokar se je vrglo 5 milijonov krvavih delavskih
 kron v nenasično žrelo klerikalizma. In ti ljudje
 naj bi ljudstvo zastopali? Ne, Grafenauer, ne
 boš kaše pihal! Naš kandidat posna koroške
 razmere natanko, on je kmet in industrijalec v
 eni osebi in razume zato kmetске kakor de-
 lavske težnje. Kot poslanec že je dokazal, da
 je mož na svojem mestu. On je glasoval in go-
 voril proti tisti prvaško-kranjski gonji, ki jo
 razširjajo brezvestneži po novi železnici, on je
 glasoval in govoril proti zvišanju duhovniških
 plač. Občini Mohelče je pridobil most čez po-
 tok. Za okraje Beljak, Celovec in Velikovec
 je pridobil s svojimi tovariši podpore v zneaku
 K 30.000. Nadalje je dosegel varstvene zgradbe
 ob dravskem obrežju v občini Tinje, za Rikarje-
 ves pa prostor za nakladanje. Postaja v Gra-
 fensteinu je njegova zasluga. To le nekaj zaslug!
 Ko bi hoteli vse popisati, primanjkovalo bi nam
 prostora. Dovolj: Seifritz je bil pravi zastopnik
 svojih volilcev, zastopnik kakor ga potrebujemo.
 Zato pa naj nasprotniki le lajajo, mi napred-
 njaki storili bomo vse, da zmaga naš kan-
 didat!

Volilni „knif“ ljubljanske canje „Mir“ so
 že preneumni. Tako je ta list pred kratkim
 lagal, da pride po volitvah takoj nova postava
 glede deželne naklade na sadni mošt v veljavo.
 Na ta način se hoče revne kmete nahujskati,
 da bi volili velikega „kmeta“ Grafenauerja.
 Opozarjamo svoje prijatelje, naj takoj vsako
 farško laž pribijejo, da bodo ljudje vsaj videli,
 s kakimi sredstvi delujejo ti junaki.

Klerikalci — pogoreli. Znani dr. Pupovac
 je tožil bratski naš list „Bauernzeitung“, ker je
 ta pisala, da se take ljudi, kakor je Pupovac,
 na Koroškem izžvižga. Farški listi so se že
 veselili, da bode „B. Z.“ obsojena. Ali napravili
 so račun brez krčmarja. Sodnija ni tožbe niti
 sprejela. Vse veselje črnihov je splavalo po
 vodi.

Požarna bramba in župnik iz Djekše. Poro-
 čali smo že, da je župnik Hraba nasprotoval
 požarni brambi. Ko se mu je reklo, da bode
 blagoslovil brizgalne sosedni bistriški župnik,
 zakričal je veleolikani Hraba sledeče besede:
 „Dokler sem jaz župnik v Djekšu, ne sme bi-
 striški župnik v moji fari niti prdeti“... Čita-
 telji naj nam oprostijo, da smo ponatisnili to
 nesramno besedo tega suroveža v kuti. Na ta
 način pridiguje Hraba „ljubezen do bližnjega“.
 Ljudje bodo sicer že dobili duhovna, ki bode
 orodje blagoslovil, — ako pa ne, blagoslovili
 bodo v rli požarniki svoje orodje sami. Hraba pa
 naj si nabavi Kniggejevo knjigo „Umgang mit
 Menschen“...

Plodovi farške gonje. V okraju Borovlje se
 je pričel naš list v zadnjem času zelo razširje-
 vati. Želi smo izredno veliko uspehov. Naravno,
 da so se pričeli zanimati za napredno mišljenje
 ravno oni ljudje, ki so doslej mislili, da je
 obrekovalec „Mir“ sveta knjiga, v kateri se čita
 vse, kar je lepega in dobrega. Napredujemo na
 Koroškem in zato nasprotujemo prvaški farji in
 advokatje našemu listu z vsemi močmi. Ome-
 nimo naj le en slučaj. Farško-prvaški petolizniki
 so obdolžili nakrat nadučitelja v sv. Marjeti v
 Rožni dolini, g. Antona Gabrona, da razširja
 naš list. To je seveda laž, kajti volilni odbori
 in naši zaupniki razširjajo „Štajerca“. Ali kle-
 rikalci so pričeli takoj nesramno gonjo proti g.
 Gabronu. Nahujskan od teh brezvestnežev je
 napadel dninar Alojz Tribelnik g. nadučitelja na
 cesti in ga prav na klerikalni način žalil. G.
 nadučitelj je bil prisiljen, tožiti tega nahujska-
 nega neumneža. In posledica je bila, da je bil
 obsojen Tribelnik na 10 dñij zapor. Ko se ga
 je pri sodnji vprašalo, zakaj je nadučitelja ža-
 lil, povedal je: vsaj je bilo vse to v „Miru“. Ne-
 umnež pač ni vedel, da „Mir“ lahko obrekuje
 kakor hoče, ker je skrit za farško-prvaškimi po-
 rotniki. Tribelnik bode v luknji premišljeval o
 resničnosti „Mira“. Take plodove rodi farška
 gonja in skrajni čas je, da se jo otresejo naši
 Korošci!

V Sp. Dravogradu so zmagali pri zadnjih
 volitvah črni klerikalci. Zdaj je bil izvoljen za

župana neki Pangeršek, ki je postal pred letom
 dnij klerikalec, že ve zakaj. Med drugimi ob-
 činskimi odborniki je 6 takih, ki ne znajo ne
 čitati, ne pisati. To so junaki! V krajni šolski
 svet je bilo voljenih 5 nekđaj naprednih kme-
 tov. Ti možakarji menjajo svoje prepričanje ka-
 kor srajco. Le naprej, črni fantje, kmalu se
 zdani tudi na Koroškem!

Darilo. Kmet Rainer v Millstattu je zapu-
 stil nemški šolski družbi (Deutscher Schulverein)
 okroglo 30.000 K. Čast poštenjaku!

Zastrupila se je z lizolom kuharica Sibec-
 nik v Celovcu in umrla. Vzrok: nesrečna lju-
 bezen. Istočasno in v isti hiši se je hotela za-
 strupiti služkinja Oswald, ali ljudje so jo že
 rešili.

Po svetu.

Iz črnege tabora. V Olomucu je prišla ju-
 dovška banka Hirsch v konkurz. Vlagatelji iz-
 gubijo K 860.000. Zanimivo je, da izgubijo ve-
 lik del duhovni, ki so vlagali svoje denarje v
 judovsko banko. Uršulinke izgubijo čez 24.000 K,
 kapucini čez 9.000 K, konzistorij blizu 39.000 K,
 metropolitani čez 37.000 K, cerkev sv. Mihela
 čez 23.000 K, stolna cerkev v Olmucu 5.000 K
 itd. Vbogi duhovniki, kako slabo jim gre!
 Hm, hm...

Očeta ustrelil je v Turnu na Nemškem neki
 17letni delavec. Oče je bil pijanec in je vedno
 mati pretepeval. Tega se je sin naveličal in je
 očeta ustrelil.

Grofica in cigan. V Ődiaburgu se je po-
 ročila grofica Festeticso s ciganskim primazom
 Nyary.

Svojo družino umoril je v Mödlingu pri Du-
 naju kovač Losner. Ubil je s sekiro ženo in
 dvoje otrok. Vzrok so slabe denarne razmere.

Gospodarske.

10 000. V brezkončni vrsti števil je število
 deset tisoč pač zelo, zelo malo; deset tisoč je
 malo število v glavi kakega ameriškega več-
 kratnega milijonarja; malo je to število, če ga
 primerjamo s številom ljudi različnih narodnosti,
 različnega verskega prepričanja, da celo različnega
 poklica. Deset tisoč pa postane pomenljivo
 število, če ga rabimo za ljudi in stanove naše
 ožje, štajerske domovine, če ga rabimo v razmerju
 do naših organizacij. V razmerju do kmetjskih
 posestev je deset tisoč le deseti del, še vedno
 malo, a vendar pomenljivo. To število pa dobi
 takoj večji pomen, če ga rabimo za primer
 različnih organizacij v deželi. V tem oziru
 prekaša to število samo organizacija delavcev,
 ki šteje okoli 20 000 članov. Organizacija štaj-
 skih kmetov pa je z desetimi tisoči največja
 organizacija na Štajerskem in sicer največja
 organizacija nekega poklica. Pri tem ima to
 prednost, da se še lahko zviša, dočim je delavstvo
 s svojim res občudovanja vrednim agitacijskim
 aparatom doseglo že mejo, preko katere ne bo
 moglo več daleč naprej. Naši kmetje so se še
 le začeli organizirati, pri delavcih je prišla orga-
 nizacija že do precejšnje višine. To nam daje
 pogum in upanja polno zavest, da se bodo
 tudi kmetu „zvišale plače“, to je,
 da se bo tudi njemu posrečilo, zboljšati si svoj
 položaj. To se bo tudi in se mu mora posrečiti.
 Deset tisoč ljudi je lepa truma. Če bi šli po
 štirje skozi gosposko ulico v Gradcu, bi jih bila
 zelo dolga vrsta. Ali sedaj razumete, kmetje,
 kaj pomeni ta čuden napis „10 000“ in kaj je
 namen teh vstic? To hočemo takoj povedati.
 Kmetijska družba za Štajersko je dosegla v številu
 članov število 10 000 in to dejstvo nam daje
 zavest, da se bliža štajerskemu kmetijstvu boljša
 bodočnost. Kako pa je bilo mogoče, da se je
 število članov, ki je štelo pred petimi leti še
 komaj štiri tisoč, naenkrat tako pomnožilo. Samo
 vsled tega, ker je kmetijska družba, ki je do
 leta 1900. samo industrijelno pospeševala razvoj
 kmetijstva, postavila na svoj program
 tudi agrarna vprašanja. Spoznala je,
 da samo tehnično pospeševanje nikakor ne pomaga
 kmetijstvu, ampak da so še tudi drugi učinki
 in vzroki, ki vplivajo na gospodarstvo. Spoznala
 je pravo nalogo vsake kmetijske družbe in je
 šla z drugimi kmetijskimi družbami na to, da
 odpravi vse zapreke, ki še ovirajo kmetijstvo.
 Tako je izpolnila še le po osemdesetih letih

svojega obstanka važno točko svojih pravil. Odkar je začela družba poleg tehničnega pospeševanja tudi vpoštovati gospodarsko-komercialno vprašanje nakupovanja in prodajanja in odkar je začela posredovati pri tem z „Zvezo gospodarskih zadrug“, odkar je stopila v zvezo z agrarno centralo na Dunaju, je bila pot družbi do višav prosta. Od tega časa pa tudi lahko opazujemo, da napreduje naša družba, da se ob enem z njo širi tudi agrarna misel. Res da se ne more ta organizacija niti od daleč primerjati z organizacijo v sudetskimi deželah, na Češkem in Moravskem. Bil je že skrajni čas, da so začeli kmetje skrbeti in se brigati za svojo stanovsko organizacijo. Gotovo je, da lahko trajne uspehe dosežemo le s samopomočjo. Sedaj, ko smo to spoznali, ne smemo postati nepotrpežljivi in nestrpni, ker dobro vemo, da zori vsaka setev zelo po časi. Sneg in led na naših visokih planinah se raztopi še le v visokem poletju, spoznanje našega planinca zori tudi počasi, a zato pa je potem trajno. Odkar so štajerski kmetje spoznali našo organizacijo, so že za njo pridobljeni. Kakor sem že omenil, ima samo ista organizacija pričakovati trajnih uspehov, ki odgovarja svojemu namenu. Naša organizacija ima več nalog: 1. produkcijo podpirati s tehničnimi pripomočki; 2. uplivati in posredovati pri nakupu in prodaji in 3. zavarovati v agrarnopolitičnih rečeh stališče naših kmetov v državi. In v vseh teh nalogah dela in je delala naša družba odločno za blagor kmetkega stanu. Privedila je v letu 1906. nad 1000 predavanj, kurzov in demonstracij, ker je govorilo nad 50 strokovnjakov in poslušalo nad 50.000 kmetov. S tem, da so kmetje združeni z „Zvezo gospodarskih zadrug“, imajo kmetje vse prednosti skupnega nakupovanja in prodaje, s tem je desetisoč kmetov komercialno organiziranih. Zvezo v agrarno centralo na Dunaju pa delamo na to, da se bodo izpolnile kmetom v novem državnem zboru one zahteve, ki jih kmet sme in mora staviti. Pri organizaciji pa je potrebna disciplina, poslušnost in podrejenost pod celokupnost. Pod gostoljubno streho kmetijske družbe imajo vsi kmetje, brez ozira na svojo drugačna mnenja in načela dovolj prostora, tam bodo prijazno sprejeti. Brez zavisti se lahko tukaj vsi snidejo, če je vsak zadovoljen s svojim delom in ne zahteva jeden vse za se. Miza kmetijske družbe je velika; ob njej je dovolj prostorov, spodaj in zgoraj, ob desni in levi. Nobeden se naj ne dela, da je več kakor gospodar sam. Nobena večča, noben prepir naj nas ne zapelje. Naša zvezda vodnica je edinole agrarno delo v prospeh in korist kmeta, ki bo imelo temveč uspeha, čimveč kmetov se bo zbralo okoli naše zastave.

Glevni tajnik c. kr. kmetijske družbe Juvan. **Sejmi na Štajerskem.** 10. aprila: Vransko (živ. in letni), Mali Rodin pri Rogatcu, Ptuj (svinjski), Koprivnica v okraju Kozje (ž. in l.); — 11. aprila: Breg pri Ptuj (svinjski), Gradec (goveji); — 12. aprila: Voitsberg (l. in ž.); — 13. aprila: Brežice (svinjski), Loka pri Smarju (živ.); — 15. aprila: S. Janž pri Sp. Dravogradu (živ.), Arnfels (mala živ.), Stole pri Brežicah (ž. in l.); — 16. aprila: Ormuž (svinjski), Spielfeld pri Lipnici (ž. in l.), Ptuj (sejem s konji, svinjami in govedo), Staddorf pri Kozjem (svinjski), Sevnica (ž. in l.), Kapela pri Brežicah (ž. in l.); — 18. aprila: Breg pri Ptuj (svinjski), Gradec (goveda); — 20. aprila: Št. Ilj na Turjaku (ž. in l.), Brežice (svinjski); — 21. aprila: Klöch v okraju Radgona; — 22. aprila: Šmarje pri Jelšah (ž. in l.), Sv. Jurij Slov. Gor. (ž. in l.); — 23. aprila: Sp. Koče pri Mariboru (živ.), Sv. Jurij pri Muravu (l. in ž.), Ormuž (svinjski), Ptuj, Sv. Jurij na Ščavnici, Sv. Jurij na Pesnici (l. in ž.); 24. aprila: Sv. Jurij pri Celju (l. in ž.), Praspreg letni in živ.), Ptuj (svinjski), Maribor (živ.).

Nekaj zapovedi in zlatih nauk, potrebnih za vsakega kmeta. 1. Mejo, ki te loči od tvoje sosedu, pusti pri miru in se je ne dotikaj, ker bi to naredilo med teboj in njim prepir, ki ni nikjer dober in ki samo škodi. 2. Predno začneš kako tožbo s svojim sosedom, premisli dobro, ali je mogoče mir med teboj in sosedom več vreden, ko stvar, za katero ga meniš tožiti;

vprašaj se, ali ne bi bilo za oba boljše, da se v dobroti in mirno poravnata; pomisli, ali ti je sosed že kedaj kaj dobrega storil, ali pa še ti bo. Ne pozabi nikdar, da lahko pride za te čas, ko boš mogoče nujno rabil sosedovo pomoč. 3. Če te kak sosed žali, jezi ali izziva, premisli stokrat vsako besedo, predno mu odgovoriš; pomisli tudi da nihče ne je juhe tako vroče, kakor se je skuhala. 4. Ne hodi k sosedu po vsako malenkost na posodo, uredi svoje gospodarstvo in pomisli, da bi tudi bilo za tebe sitno, če bi hodil sosed vsak dan k tebi kaj izposodit in naj si bi bile tudi manj vredne reči. 5. Če si s pridnostjo, skrbjo in previdnostjo [zboljšal svoje gospodarstvo, ne kaži tega sosedu, ki je mogoče zaostal za teboj; ne ponašaj se nikdar s tem, ampak se delaj, kakor bi ne bil nič bolj naprej v gospodarstvu, kakor so drugi, ker sicer samo dražiš in vzbujáš občutljivost in nevoščljivost svojih sosedov. Od nevoščljivosti do sovraštva pa je samo le kratek korak. 6. Poslušaj pazljivo vsakega, ki te prosi za svet, a ne vsiljuj nikomur svojih dobrih nasvetov, če te kdo ni vprašal ali prosil za nje. Blago, ki se kričavo ponuja, je navadno slabo. Če bodo ljudje počasi spoznali, da veš kaj več, kakor drugi, te bodo radi vprašali za svet in ti tudi zaupali. Nikdar pa se ne delaj, kakor bi več znal ko vsi drugi. 7. Če kaj kupiš ali prodaš in te kdo vpraša za ceno, povej mu je odkritosrčno; drugače bodo ljudje mislili, da si premeten, zavraten hinavec in ti ne bodo zaupali. 8. Nikdar ne zmerjaj črez svojega sosedu, če sta si z njim v svaji, v krčmi ali kje drugje; priznaj odkrito tudi njegove slabe strani, kajti samo tako ga boš prisilil, da te bo spoštoval. 9. Občuj in ravnaj z ljudmi, ki so nižji, ubožnejši, kakor ti, prijazno in se ne vsiljuj višjim in premožnejšim; če bo višjim kaj za to, da občujejo s teboj, te bodo radi poiskali. 10. Ne obljubi nikdar ničesar, česar pozneje ne bi mogel storiti, ali česar ne bi hotel, ker sicer te bodo imeli ljudje za lažnjavca. Boljše je, če manj obljubiš a za to potem več storiš. 11. Spoštuj dobrega sosedu vedno in ne žali ga nikdar, ker ti že s tem dobro stori, če ti ne dela nobene škode. Slabega sosedu pa se ogiblji, kolikor ti je le mogoče, kajti on si bo tudi tvojo prijaznost napačno razlagal, in tako nimaš nazadnje nič drugega ko le zameru. 12. Če se dva sosedu pripravata, potem se potegni le tedaj, če je res potrebno za jednega; če se vmešavaš v tuji z dobrim namenom, da bi ju spravil — nepoklican med nje, potem se ti lahko zgodi, da dobiš jednega ali drugega za sovražnika, navadno pa oba. 13. Nikdar se ne postavljal s svojim žitom, vinom, koliko imaš slabe in sena, ne ponašaj se, da si zelo bogat; če si res bogat ali vsaj premožen, potem si tem več vreden, če se kažeš malega. Če pa si naskrivnem ubog in moraš trpeti pomanjkanje, potem boš izgubil vso veljavo in ves vpliv, čim bolj se boš ponašal s svojim izmišljenim bogastvom. Če si bogat in se s tem ponašáš, boš občutljivo zadel one, ki so revnejši kakor ti; začeli te bodo imeti za domišljavega napuhjenca in kmalu te bodo sovražili, posebno, če si razžalil njihovo samoljubje. 14. Ne sečaj razpora in prepira v kmetška društva, mogoče celo samo za to, ker so tvoji nasprotniki člani teh društev in mogoče celo v odboru, kajti s tem škoduješ ravno tako svojim nasprotnikom, kakor sebi. Če boš uničil kake obč. koristno napravo, je boš izgubil tudi ti in tako boš škodoval prej samemu sebi kakor pa drugim. 15. Če hočeš priti do blagostanja, moraš najprej vedeti, koliko čistega dobička ti nese tvoje posestvo vsako leto, to je, vedeti moraš za svoje redne dohodke. S temi moraš in smeš računati, in če pride na jeden dan samo mala svota, moraš gledati in se potruditi, kako boš žnjo gospodaril. Nek ostanek mora vedno ostati, če hočeš vsvariti svojemu poznejšemu blagostanju nekaj trden temelj; ostati mora nekaj in naj si bo tudi samo en del, samo majhen vinar. Gotovo pa se boš pošasi uničil, če porabiš na dan samo en vinar več, kakor znašajo tvoji dohodki. 16. Uči se in porabi vsako priliko, ki se ti le ponudi, da se kaj potrebnega naučiš. Ne sme te biti sram, da si učenec, četudi bi lahko bil mojster. Največji učenjaki so trdili na svoji smrtni postelji, da so nevedni učenci in so bridko obžalovali vsako priliko, ki so jo zamudili, da se

niso nič naučili. Nihče pa ne ve vsega, istnica se mora do smrti učiti, posebno pa mora gledati, da si izkoristi vse nove priložnosti in da vedno napreduje. Zato pa se mora in zopet učiti. 17. Ne misli, da je treba nadloga, ki jo človek mora opraviti, zdrave ude, veselje in zadovoljnost, dobro spanje in na konec plačilo in blaginjo. 18. Pazi in glej vedno nato, da se bodo otroci čimveč je mogoče naučili: če bodo znali in razumeli se jim bo lahko pomagati. Poskrbi za to, da bo vzgoja tvojih otrok preprosta, domača, ne segajča preko meja; tako bodo lažje in bolj voljno različne nezgode, ki jih bodo zadelo pri življenju, in ki jih bodo večkrat občutili, ker bodo navadno prišle nepravilno. Naj si tudi še toliko znaješ, vendar sme biti sram opravljati tudi najnižja dela. Lev Tolstoj, po celem širokem svetu slavni ruski pisatelj, dela vsa kmetška dela, kosi, orje, koplje in si nam krpa raztrga leko in črevlje. Ko ga je obiskal nek Anglež, ga je našel v vasi pri nekateri kmeti je pomagal postaviti novo hišo. 19. Predno potreš svojo staro hišo, vidi se še da prebivati, in postaviš novo, dvakrat prej, ali bo korist nove stavbe oni kapital, ki ga boš vtaknil v stavbo. Pa pomisli, ali imaš dovolj denarja, da dobiš stavbo in štirikrat premisli, ali mogoče rabil te denarjev pozneje bolj nujno, bolj kakor doslej. Pomisli, da je hiša sedaj tvoja, če pa jo boš stavil s tujim denarjem, ne slama na stehi več tvoja. 20. Ne izgubi potrpežljivosti in pomisli, da pravi nek resničen pregovor: „Potrpljenje prebije dur“. Če se ti kaj ponesreči, se loti novim, čilim pogumom dela in če se ga potreso, se ti bo gotovo posrečilo. Nobena stvar se ne konča brez kakih zaprek, brez življenja. 21. Pomisli in ne pozabi nikdar, da je zemlja tvoja rodna mati, ki ti je darila, kar si in kar imaš. Zato je tvoja dolžnost jo ljubiti, kakor svojo telesano mater. Tudi na to, da ne boš samo od nje jemal, da ji boš tudi kaj dal; ne pozabi, da ti kar ji boš dal, stoterno povrnila. A. Fietz, tični kmetovalec.)

Za dom in družino.

Zanesljivo sredstvo zoper kurja Stolci česnik s svinsko mastjo v enakih delih si priveži to na bolečo nogo in imaš nehamo tako dolgo na rani, dokler ne izide vsa tvarina trda. — To ponovi še jek dvakrat. V teku ednega tedna bo se ti koža na kurjem očesu lušiti in trebati spet mlado mehko kožo.

Somišljeniki!

Kdor se strinja z našim delom, kdor ume in ceni našo nalogo, kdor ni napredni na jeziku temveč tudi v dejanju, ta mo član našega

„tiskovnega društva“

(Pressverein).

Vsak član tega društva ima posoditi 10 (deset) kron, ki se vrnejo in ki se obrestujejo. Ta denar torej ni izgubljen, več se vrne na zahtevo z 4% obresti, ima lahko več deležev po 10 K, vsaki vplača taki delež tudi lahko po obrokih. Društvo ima namen zasiguriti gospodarski denarni temelj „Štajerca“, povečati list, da zamore odgovarjati vsem zahtevam čitalcev, izdajati vsako leto „Štajerčev koledar“, bode nudil več koristnega in zabavnega, kakor vsi drugi koledarji, — sploh ima nam skovno društvo namen, delati za izboljšanje ljudstva od zatiranja in Vsakdo bodi član, kajti izobrazba nas dovede do boljše bodočnosti.

Na delo!

Vodstvo tiskovnega društva „Štajerca“ v

Trbovlje
29: Delež
masimo vse p
? Kdor ne
— Sv.
ze v zad
nim dopis
„St
novosti
Cenik s
ragojanci
opje, biše
škedenj
slamo kri
ti in se
Grebne
št. 5
Lot
dec, dne
dne 30
Da
In
Kusa
Nihče naj b
očno razbu
nate kave n
Kathrein
Kneippov
ladna k
ma se je ob
jokusnejšo
lahko
ebavna,
dlina in
votvorna
eši zdravje
po po
bljah posta
okrajne ce
hisa i
kubinja,
prešo, pod
Zemlječe
vnike in s
roda. Cen
dove Johan
sek v Skri
ska Go
eni tesa
lavo
malno služ
kuri pri g.
ni mojster
nad Marj
Vinog
lo z lepin
akupaj oko
rem stanu
in kleti s
roda. Več
nistvo teg
novali
da blizo P
o ali vrin
za penzijo
ga 4, ora
ravni. Izv
ilberheiligen